

تخمین آستانه پدیدار شدن عوارض مخاط معده بر حسب تجویز I-131-ید در درمان بیماران مبتلا به سرطان تیروئید

سینا ایزدیاری^۱، مهران پاشنه ساز^۲، عباس تکاور^۲

۱-مرکز پزشکی هسته‌ای بیمارستان امام، دانشگاه تهران، تهران، ایران، ۲-گروه فیزیک پزشکی، دانشگاه تهران، تهران، ایران

(*mehran1396@gmail.com)

چکیده

مقدمه: افراد مبتلا به سرطان تیروئید در سال ۲۰۱۲ در آمریکا ۵۶۴۶۰ نفر گزارش شده که در گروه‌های سنی مختلف با متوسط سن ۴۹ سال بوده است. یکی از روش‌های درمانی متداول و موثر سرطان تیروئید نوکلئیدتراپی بوسیله ید-۱۳۱ است. در جریان نوکلئیدتراپی با I-131، اغلب برای درمان بیماران با مشکلات تیروئید از قبیل سرطان تیروئید و پرکاری تیروئید استفاده می‌شود. ید علاوه بر تیروئید در ارگان‌های دیگر مثل معده و مثانه و کلیه و... نیز نفوذ می‌کند و باعث ایجاد دوز جذبی در این ارگان‌ها می‌شود. بدین صورت اکتیویته رادیودارو در داخل و خارج از معده باعث ایجاد دوز جذبی درون معده می‌شود. دوز جذبی در لایه مخاطی معده عوارضی را به همراه دارد که بسته به مقدار دوز جذبی، مشکلاتی از قبیل تهوع، استفراغ، درد ناحیه شکم، کاهش وزن، زخم معده و التهاب معده را می‌تواند به وجود آورد.

مواد و روش‌ها: این مطالعه با بهره‌گیری از مقالات مرتبط پایگاه داده NCBI به بررسی عوارض معدی در نوکلئیدتراپی پرداخته است. کلید واژه‌هایی با محوریت "radionuclide"، "mucosa" و "tolerance" جهت جستجوی منابع لازم مورد استفاده قرار گرفتند و مقالات جامع این حیطه از سال ۱۹۸۸ تا ۲۰۱۴ بکار گرفته شدند.

نتایج: در مطالعه ایی به عوارض معدی حاصل از درمان سرطان‌های گوارشی و طبقه‌بندی عوارض بر حسب دوز تجویزی اشاره شده است. در مطالعه‌ای دیگر به عوارض دستگاه گوارشی در رادیوتراپی پرداخته شده است. در مطالعه دیگر به تصاویر WBS پس از درمان در بیماران با انواع مختلف سرطان تیروئید پرداخته شده است.

بحث و نتیجه‌گیری: در درمان انواع سرطان‌ها از طریق تابش ابتدا باید دوز آستانه تحریک مخاط معده به علت حساسیت بالای آن در نظر گرفته شود. در درمان تیروئید این امر به علت پایین بودن اکتیویته رادیودارو حاد به نظر نمی‌رسد و تنها تعداد کمی از بیماران دچار علائم اولیه تاثیر تابش روی مخاط معده، مانند حالت تهوع و استفراغ شدند.

Mucosa, radionuclide, therapy, tolerance I-131

کلمات کلیدی